

осѣщамъ като другъ отшелникъ неумолимъ у-
 иразъ противъ нѣкои чловѣчески слабости, ни-
 то ся приструвамъ за това отъ лицеиѣріе; но мы-
 сль че и най-распуснѣтата нравственность прие-
 ма нѣкои степени на достолѣніе, высокоумдіе и
 благоприличіе, и постѣпва между тѣхъ, кога мно-
 го кога малко, по-право. Любовь-та всякога ся
 оправдава като туря за причинѣ наклонность; но
 площадныѣ посочванія на Г. Бевлана правятъ ми
 да вѣрвамъ че той нищо таквозъ не осѣща. Та-
 квази любовь нѣма нравственно достоинство ни
 за погрѣшкѣ, защото е крѣчмарско прѣсмѣтнова-
 ніе и спекуляція. Това като си размышляхъ още
 новече ся убѣждавахъ че този чловѣкъ недо-
 стойно искаше рѣкхъ и сѣрдцето на една та-
 квѣзъ моя; съединеніето имъ щеше да е чу-
 довищно. Но пакъ разумѣхъ че бѣше твърдѣ неспра-
 ведливо, ако, за да прѣдваря тѣзи злочестинѣ, упо-
 трѣбѣмъ оръжіята които случайно намѣрихъ прѣзъ то-
 зи вечеръ; и най-благородното намѣреніе не оправ-
 дава ничтожныѣ сѣдства; нѣма почтенна ковлѣда
 на този свѣтъ. И тѣй тази сватба има да стане!
 Господъ ще допрости, види ся, да падне въ о-
 бятіята на оногози окаянника едно отъ най-бла-
 городныѣ неговы създанія! Ще допрости да ста-
 не това оскверненіе! когато, увы, търпи
 толкозъ други, защо не и това?

Като искахъ слѣдъ това да избродѣмъ причинѣтъ
 отъ коѣто заблудена младата онази мома бѣше ту-